

ת"פ 5145/06 - ע"ח(עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

13 דצמבר 2018

ת"פ 5145-06 מדינת ישראל נ' ח' (עציר)

בפני	כב' השופט אברהם אליקים, סגן נשיא
מבקש	1. ע"ח(עציר)
נגד	
משיבה	1. מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשת המבקש לבטל את קנס הפיגורים והריביות שהוטלו עליו בגין תיקיו הפליליים ולאפשר לו לשלם את הקנס המקורי בסך ₪ 12,000 בתשלומים של 400 ש"ח לחודש וזאת לאחר שהמרכז לגביית קנסות דחה את בקשתו הנ"ל ביום 13.11.2018.

לבקשה הוגשה תגובת המשיבה המביאה גם את תגובת נפגעת העבירה.

טענות הבקשה

2. המבקש בבקשתו צירף את פנייתו מיום 8.10.2018 למרכז לגביית קנסות בה הוא טוען כי הוא במצב כלכלי קשה, מתקיים מקצבת המל"ל, הוא ריצה עונשי מאסר בבתי סוהר, רק לפני כשנה שוחרר והוא משקם את עצמו בעזרת שיקום האסיר, עוד ציין כי קיים נגדו תיק מזונות שם אושרה בקשתו לפרוס את חובו לתשלום של ₪ 150 בחודש.

עמדת המשיבה ונפגעת העבירה

3. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי נגד המבקש יש שני תיקים פתוחים במרכז לגביית קנסות שמקורם בשני גזרי דין בתיקים פליליים מבתי משפט השלום והמחוזי המטילים על המבקש תשלום פיצויים לנפגעי עבירה. עוד פירטה כי בגין החוב בתיקים אלה נשלחו לחייב שתי דרישות תשלום, האחת בדואר רגיל והשנייה בדואר רשום. לטענתה, לפי סעיף 5 לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (להלן - חוק המרכז), אין למרכז לגביית קנסות סמכות להפחית את תוספת הפיגורים שהתווספה לחוב הפיצוי, נוכח העובדה כי מדובר בחוב מהותי בעל חשיבות עליונה ובכספים שאינם שייכים למדינה אלא לנפגע העבירה, מדובר בגזר דין חלוט שניתן לפני שנים רבות, שינוי מועד התשלום הוא כשינוי גזר דין חלוט.

4. המשיבה הביאה את עמדת נפגעת העבירה המתנגדת בתוקף לבקשת המבקש ועומדת על קבלת הפיצוי המלא המגיע לה על פי הדין.

דיון והכרעה

5. סעיף 5ג לחוק המרכז קובע כדלקמן:

"מנהל המרכז רשאי לפטור חייב, על פי בקשתו, מתשלום תוספת פיגורים, כולה או חלקה, שהיתוספה על פי דין לחוב כהגדרתו בסעיף 1, **למעט לפי פסקה (6) להגדרה "חוב"**, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי תשלום החוב, כולו או חלקו, במועדו, או כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות של החייב המצדיקות פטור כאמור" (ההדגשה שלי - א.א.).

סעיף 1 פסקה (6) לחוק המרכז, המוזכר בסעיף שצוטט לעיל, מתייחס לחוב הנובע, בין היתר, מפיצוי שהוטל לטובת נפגע עבירה, כמו במקרה שלפניי ומכאן אין למרכז לגביית קנסות סמכות להחליט על ביטול תוספת הפיגורים או הפחתתה, כפי שהסמכות נתונה לו בכל מקרה של חוב אחר שלא הוחרג. בהתאם לאמור לעיל, סמכות זו נותרה בידי בית המשפט שהורה על תשלום הפיצוי בהליך הפלילי.

לפי נספח א' לתגובת המשיבה חוב המבקש מורכב משני גזרי דין פליליים, מתיק מספרו במרכז לגבייה 3870380 שנדון בבית משפט זה והוטל בו פיצוי בסך 10,000 ש"ח וכן מתיק שמספרו במרכז לגבייה 5598921 שנדון בבית המשפט השלום בו הוטל פיצוי בסך 2,000 ₪, נראה כי עם השנים שולמו סכומים מסוימים בתיקים אלה, ונכון להיום החוב מתיקים אלה עומד ביחד על 22,821 ש"ח.

הובאה בפניי רק עמדת נפגעת העבירה מהתיק שנדון בבית משפט זה.

6. אינטרס הציבור הוא שהפיצוי שנפסק לקורבן כתוצאה ממעשי הנאשם בהליך הפלילי ישולם בשלמותו ובמועדו (ראו ע"פ 6452/09 **עלי נ' מדינת ישראל** (22/7/10)).

בנוסף, ההלכה היא שאין בית המשפט מתחשב בנתוני האישיים של הנאשם בבואו לפסוק את גובה הפיצוי בניגוד להתחשבות בעניין גובה הקנס (ראו ע"פ 4919/14 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (6.3.17)).

7. לאחר שעיינתי בבקשת המבקש, בתגובת המשיבה וכן בעמדת נפגעת העבירה, אני רואה לנכון לדחות את הבקשה.

לא מצאתי בטענות המבקש טעם המצדיק פריסת התשלום או ביטול קנס הפיגורים והריביות.

גזר הדין שניתן בבית משפט זה הוטל עוד ביום 9.11.2006, בו הורשע המבקש בעבירות של מעשים מגונים וגניבה, הושתו עליו 30 חודשי מאסר בפועל ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ש"ח לתשלום מיידי, כאשר התשלום נשא הצמדה וריבית ממועד גזר הדין ובית משפט לא הורה על פריסת תשלום הפיצוי במעמד גזר הדין.

8. חרף העובדה שעברו למעלה מ-12 שנים מאז הוטל תשלום הפיצוי על המבקש לתשלום מייד,

הוא לא מצא לנכון לשלמו או לפנות לגורם המתאים על מנת לבקש את פריסת התשלום או ביטול תשלומי הפיגורים והריביות, לא מצאתי כיום טעם בגינו יש לקבל את בקשתו ועל כן אני דוחה את הבקשה.

למעשה בקשתו של המבקש היא לשנות גזר דין חלוט לאחר שנים רבות ללא כל הצדקה בדין.

לאור כל האמור לעיל אני מורה על דחיית הבקשה.

ניתנה היום, ה' טבת תשע"ט, 13 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.